

Сје-ди-ње-не Аме-рич-ке Др-жа-ве нај-ве-ро-ват-ни-је не-ма-ју ди-рект-ну ве-зу са нај-но-ви-јим де-ша-ва-њи-ма у Цр-ној Го-ри – са од-ла-ском Ми-ла Ћу-ка-но-ви-ћа и хап-ше-њи-ма у ре-ги-о-ну, ка-же за „Прав-ду“ ана-ли-ти-чар „ТСМ Гло-бал“ из Ва-шинг-то-на, Об-рад Ке-сић.

– Пре Ћу-ка-но-ви-ће-вог по-вла-че-ња, Цр-на Го-ра је до-би-ла ста-тус кан-ди-да-та за ула-зак у ЕУ. Све по-ли-тич-ке ели-те са про-сто-ра бив-ше Ју-го-сла-ви-је же-ле да уђу у ЕУ, а јед-на од кључ-них пре-пре-ка је-сте ста-ње пра-во-су-ђа и про-блем ко-руп-ци-је. Хап-ше-ња у ре-ги-о-ну, пр-во у Хр-ват-ској а са-да и у Цр-ној Го-ри, има-ју ве-зе са на-ре-ђе-њем из ЕУ.

По-ли-ти-ча-ри из Под-го-ри-це, пак, твр-де да је Аме-ри-ка та ко-ја же-ли да очи-сти Бал-кан због са-рад-ње Ћу-ка-но-ви-ћа са нар-ко-кар-те-ли-ма и ко-лум-би-ј-ским те-ро-ри-стич-ким ор-га-ни-за-ци-ја-ма?

– САД су по-ка-за-ле и по-ка-зу-ју да су, ка-да су аме-рич-ки ин-те-ре-си у пи-та-њу, спрем-не да по-др-жа-ва-ју би-ло ко-ју по-ли-тич-ку оп-ци-ју ко-ја по-др-жа-ва Аме-ри-ку. Без об-зи-ра да ли су те зе-мље ко-рум-пи-ра-не или не. Не ве-ру-јем да ће по-ли-ти-ча-ри у Ва-шинг-то-ну жа-ли-ти за Ћу-ка-но-ви-ћем, али не ве-ру-јем ни да су они би-ли баш глав-ни фак-тор у ње-го-вом од-ла-ску.

Да ли би хап-ше-ња мо-гла да усле-де и у Ср-би-ји?

– Не-ће би-ти не-ких на-глих по-те-за. Сва-ки не-у-спех, по-раз, про-паст, у Бе-о-гра-ду се пре-ба-цу-ју на прет-ход-ну вла-ду. Си-ту-а-ци-ја у Ср-би-ји је до-ста не-ста-бил-на, јер су сви на не-ки на-чин ушли у пред-из-бор-ну кам-па-њу. Не по-сто-ји рас-по-ло-же-ње да се озбиљ-ни-је ба-ви са том при-чом.

Ка-кви ће би-ти од-но-си Ср-би-је и Аме-ри-ке у 2011. го-ди-ни?

– Ту има два ни-воа од-но-са – је-дан је за јав-ност, и ту ће-мо и да-ље има-ти при-вид да су од-но-си од-лич-ни, да су у успо-ну. Дру-ги ни-во је ни-во ре-ал-но-сти, а ту ва-жи пра-ви-ло да ће Ср-би-ја, док год Ср-би-ја ис-пу-ња-ва же-ље Ва-шинг-то-на, до-би-ја-ти по-др-шку и по-хва-ле. Чим Ср-би-ја за-у-зме не-ки став ко-ји је кри-ти-чан пре-ма Ва-шинг-то-ну, или ни-је у скла-ду са же-ља-ма, он-да ће-мо има-ти и про-ме-ну ре-то-ри-ке. Од-но-си Бе-о-гра-да и Ва-шинг-то-на су вр-ло не-ста-бил-ни, јер САД не-ма-ју про-сто-ра да ува-жа-ва-ју же-ље Ср-би-је.

Бе о град спа ша ва Та чи ја

Ка-да оче-ку-је-те да поч-ну пре-го-во-ри са При-шти-ном?

– Су-де-ћи пре-ма из-ја-ва-ма зва-нич-ног Бе-о-гра-да, ми-слим да ће ти пре-го-во-ри да поч-ну убр-зо. У Бе-о-гра-ду про-це-њу-ју да је оста-нак Ха-ши-ма Та-чи-ја у по-ли-тич-ком жи-во-ту у ин-те-ре-су Ср-би-је, од-но-сно, да Бе-о-гра-ду од-го-ва-ра да са дру-ге стра-не сто-ла има ком-про-ми-то-ва-ног пре-го-ва-ра-ча за-рад сво-јих ин-те-ре-са. Ме-ђу-тим, по-зи-ци-ја Бе-о-гра-да је мно-го сла-би-ја уко-ли-ко уће у пре-го-во-ре са Та-чи-јем. Осим то-га, сва-ки евен-ту-ал-ни до-го-вор са Та-чи-јем је не-из-ве-стан јер, ка-ко је и ње-го-ва суд-би-на не-из-ве-сна, не зна се ни да ли ће он има-ти моћ да би-ло шта од до-го-во-ре-ног спро-ве-де на Ко-со-ву.

Аутор: П. Је-ре-мић

(Правда)